

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

ДРУГА СЕКЦІЯ

СПРАВА “ УШАЧОВ ПРОТИ УКРАЇНИ ”

(Заява № 44221/04)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

13 грудня 2005 року

Це рішення стане остаточним за обставин, викладених у п. 2 статті 44 Конвенції.
Воно може підлягати редакційним виправленням.

У справі «Ушачов проти України»

Європейський суд з прав людини (друга секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

- п. А. Б. БАКА (Mr A. B. БАКА), *ГОЛОВА*,
- п. І. КАБРАЛ БАРРЕТО (Mr I. CABRAL BARRETO),
- п. К. ЮНГВІРТ (Mr K. JUNGWIERT),
- п. В. БУТКЕВИЧ (Mr V. BUTKEVICH),
- п. М. УГРЕХЕЛІДЗЕ (Mr M. UGREKHELIDZE),
- ПАНІ Д. ЙОЧЕНЕ (Ms D. JOČENĚ),
- п. Д. ПОПОВІЧ (Mr D. POPOVIČ), *СУДДІ*,
- ТА ПАНІ С. ДОЛЛІС (Mrs S. DOLLİS), *СЕКРЕТАР СЕКЦІЇ*,

ПІСЛЯ ОБГОВОРЕННЯ В НАРАДЧІЙ КІМНАТІ 22 Листопада 2005 року, виносить таке рішення, що було прийняте цього дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена проти України за заявою № 44221/04, поданою до Суду відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) громадянином України Ушачовим Віктором Андрійовичем (далі — заявник) 2 грудня 2004 року.
2. Уряд України (далі — Уряд) був представлений його Уповноваженим — пані Валерією Лутковською.
3. 24 березня 2005 року Суд вирішив направити заяву на комунікацію з Урядом. Суд відповідно до пункту 3 статті 29 Конвенції вирішив, що прийнятність та суть скарги розглядатимуться одночасно.

ФАКТИ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявник народився у 1946 році і проживає у м. Асканія-Нова. Херсонська область.
5. 22 квітня 2002 року двома окремими рішеннями Чаплинський міський суд задовольнив позовні вимоги заявника та присудив стягнути на його користь з державної дослідно-експериментальної аграрної фірми «Асканія-Нова» загальну суму заборгованості і компенсації 10 101 грн (приблизно 1686 Євро).
6. 27 червня 2002 року Чаплинський міський відділ державної виконавчої служби відкрив виконавче провадження.
7. 16 грудня 2002 року ухвалою господарського суду Херсонської області була порушена справа про банкрутство боржника. 26 листопада 2003 року той самий суд зупинив провадження у справі про банкрутство боржника. 23 травня 2003 року суд поновив провадження у справі про банкрутство боржника.
8. 2 грудня 2004 року державна виконавча служба повідомила заявника, що рішення не може бути виконане у зв'язку з відсутністю у боржника коштів, а також у зв'язку з тим, що процедура примусового продажу майна боржника була зупинена дією мораторію на примусовий продаж майна, що належить державним підприємствам, запровадженого Законом від 29 листопада 2001 року.
9. Рішення суду, винесені на користь заявника, залишаються невиконаними.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

10. Національне законодавство викладене у рішеннях у справі «*Ромашов проти України*» (заява № 67534/01, пп. 16-18, від 27 липня 2004 року).

ПРАВО

11. Заявник скаржився на неспроможність державних органів повністю та в належний строк виконати рішення, які були винесені на його користь Чаплинським міським судом 22 квітня 2002 року. Він посилався на п. 1 статті 6 Конвенції та статтю 1 Першого протоколу, які було порушено. Ці положення передбачають таке:

Пункт 1 статті 6

«Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру (...)

Стаття 1 Першого протоколу

«Кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Проте попередні положення жодним чином не обмежують право держави вводити в дію такі закони, які вона вважає за необхідне, щоб здійснювати контроль за користуванням майном відповідно до загальних інтересів...»

I. ПРИЙНЯТНІСТЬ

А. Попередні заперечення Уряду

12. Уряд стверджував, що заявник не вичерпав національні засоби захисту і ці заперечення вже відхилялись Судом у ряді попередніх рішень (див., між іншим, рішення «*Ромашов проти України*» від 27 липня 2004 року, № 67534/01, пп. 30-33). Суд вважає, що ці заперечення мають бути відхилені з тих же підстав.

13. Суд вважає, що скарга заявника порушує серйозні питання факту та права відповідно до Конвенції, визначення яких вимагає розгляду по суті. Суд не знаходить підстав для проголошення заяви неприйнятною.

Б. Інші скарги

14. Заявник також скаржився на порушення статті 2 (право на життя), статтю 14 (заборона дискримінації) і статтю 17 (заборона зловживання правами) Конвенції з огляду на невиконання рішень, винесених на його користь.

15. Суд вважає, що у цій частині заява є очевидно необґрунтованою і має бути відхилена відповідно до пп. 3 та 4 ст. 35 Конвенції.

II. ЩОДО СУТИ

16. У своїх зауваженнях Уряд стверджував, що не було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції і статтю 1 Першого протоколу до Конвенції (як у справах «*Ромашов проти України*», п. 37, зазначеній вище, і «*Войтенко проти України*», № 18966/02, п. 37, рішення від 29 червня 2004 року).

17. Заявник не погодився.

18. Суд зауважує, що рішення Чаплинського міського суду від 22 квітня 2002 року залишається невиконаним приблизно три роки і сім місяців.

19. Суд нагадує, що він вже визнавав порушення п. 1 статті 6 Конвенції і статті 1 Першого протоколу до Конвенції у справах, які стосувались подібних питань (див. рішення «Войтенко проти України», зазначене вище, пп. 39-43 і 53-55, і «Сокур проти України» від 26 квітня 2005 року, № 29439/02, пп. 30-37).

20. Розглянувши всі надані матеріали справи, Суд вирішує, що Уряд не виклав жодного аргументу чи факту, який переконав би Суд дійти іншого висновку у цій справі. Відповідно, у цій справі було порушено п. 1 статті 6 Конвенції і статтю 1 Першого протоколу до Конвенції.

III. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

21. Стаття 41 Конвенції передбачає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє пра-во відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливую сатисфакцію».

A. Шкода

Заявник просив відшкодувати заборгованість за рішеннями національного суду у розмірі 10 101 грн (приблизно 1686 ЄВРО) як матеріальну шкоду і 4 000 000 ЄВРО моральної шкоди.

Уряд зауважив, що скарга заявника щодо справедливої сатисфакції була необґрунтованою і що констатація порушення буде становити достатню сатисфакцію.

Суд вважає, що виплата Урядом заборгованості за рішеннями, що належить заявнику, буде становити розрахунок щодо його вимог стосовно матеріальної шкоди. Щодо вимог заявника про відшкодування нематеріальної шкоди Суд, об'єктивно оцінюючи ситуацію, як цього вимагає стаття 41 Конвенції, вважає за доцільне присудити йому 1720 ЄВРО.

B. Витрати

25. Заявник не зазначив жодних вимог щодо компенсації витрат. Таким чином, Суд нічого не присуджує.

B. Пеня

26. Суд вважає за доцільне призначити пеню на підставі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, до якої мають бути додані три відсотки.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Оголошує* скаргу заявника за п. 1 ст. 6 Конвенції і статтею 1 Першого протоколу прийнятною, решту скарг неприйнятними;
2. *Вирішує*, що у цій справі було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції;
3. *Вирішує*, що у цій справі було порушення статті 1 Першого протоколу до Конвенції;
4. *Вирішує*, що:

(а) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач має сплатити заявнику суму боргу, належну йому відповідно до рішення національного суду, а також 1720 ЄВРО (одну тисячу сімсот двадцять ЄВРО) як компенсацію за нематеріальну шкоду плюс будь-який податок, який може бути стягнуто з заявника; ця сума має бути конвертована у національну валюту держави-відповідача на день здійснення платежу;

(б) у випадку невиконання чи несвоєчасної виплати державою-відповідачем належної заявнику суми на неї нараховуватиметься пеня, яка дорівнює граничній позичковій ставці Європейського центрального банку плюс три відсотки (simple interest), з часу, коли закінчиться вищезгаданий тримісячний строк, і до моменту повного розрахунку;

5. Відхиляє інші вимоги заявника щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою та повідомлено письмово 13 грудня 2005 року відповідно до пп. 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

С. Долле
(S. Dollé)
Секретар секції

А. Б. Бака
(A.B. BAKA)
Голова секції